

Τὸ **и** ἔχει ἐν τῇ Ῥωσικῇ μίαν ἰδιαιτέραν προφοράν, καὶ εἶναι ὡς πέτρα σκανδάλου (*une pierre d'achoppement*) πᾶσι τοῖς ξένοις, τοῖς βουλομένοις ταύτην τὴν γλῶσσαν σπουδάζειν, μ' ἄλλον τοῦτο ἢ προφορὰ αὐτοῦ πλησιάζει μὲ τὸ Βουλγαρικὸν **ж** ἢ μὲ τὴν Βλαχικὴν λέξιν **мж**—**ѣй**, **хѣй**, **ἀχούς**. . .

Τὸ **ѣ** ἐν τῷ μέσῳ τῶν λέξεων προφέρεται ὡς **е**, ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ τῆς λέξεως ὡς **ѣ**, **ѣтъ** (τρώγω), **ѣздохъ**, **ѣхать**, ὡς **ѣ** δὲ μόνον ἐν ἐξ λέξεσι, **звѣзды**, **звѣздочка**, **гнѣзда**, **сѣдла**, **цвѣтъ**, **обрътъ**.

Τὸ **ѧ** προφέρεται ὡς τὸ Ἑλληνικὸν **ε** καὶ δὲν τίθεται εἰμὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ξένων λέξεων, αἵτινες δὲν προφέρονται ὡς τὸ Ῥωσικὸν **е** = **ѣ** ἐν τῇ ἀρχῇ, ὡς **ѧмиръ**, **ѧлектризмъ** καὶ εἰς τινὰς Ῥωσικὰς λέξεις, ὡς **ѧтотъ**, **ѧта**, **ѧто**, **ѧдакѣй**, **ѧдакъ**, **ѧтакѣй**, **ѧтакъ**, **ѧи**, **ѧкѣй** καὶ **ѧкоѣй**, **ѧкъ**.

Τὸ **о** προφέρεται ὡς **ο** ἂν ἔχει τόνον ἐπάνω του, ἅμα δὲ εἶναι ἄτονον προφέρεται ὡς **а** ἢ Βουλγαρικὸν **ѣ** ἐν τῷ μέσῳ τῶν λέξεων τιθέμενον ἀντὶ **ο**, ὡς **онъ**, τὸ δὲ **оборотъ** προφέρεται **абъротъ**.

Τὸ **я** ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὄν καὶ τονιζόμενον προφέρεται ὡς **ѣ**, ἄτονον δὲ ὄν καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέξεως ὡς **ѣ**. ὡς **ягнѣнокъ**, **врѣмя**, **яйцо**, **заяцъ**.

Τὸ **ѧ** προφέρεται ὡς **ѧ**. ὡς **ѧеодоръ** = **Феодоръ**.

Τὸ **ѧ** (**ижица**) ὕψιλον προφέρεται ὡς **і** καὶ εἶναι ἐν χρήσει μόνον εἰς Ἑλληνικὰς λέξεις.

Ἡ Ῥωσικὴ, ὡς καὶ ἡ Βουλγαρικὴ γλῶσσα, δὲν ἔχουσι τόνους, διότι οὗτοι δὲν τίθενται ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς παρ' ἀπάσαις ταῖς Σλαβικαῖς διαλέκτοις, μόνον ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἔχει τόνους κατὰ μίμησιν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ὅπως ἡ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ὁμοιόμορφος.

Гръцката азбука има 24 букви, отъ които е съставилъ святии Кирилъ Славянската (Старобългарска-